

ALS GE MAAR NIET ZOT DOET

Ik doe al jarenlang tiener- en jongerenwerk. Ik houd van de sprankeling en de levendigheid, en ik zie het als een uitdaging om zoiets weerbarstigs als geloof in God en de weg van Jezus hen eigen te maken. Dat betekent niet dat ik het andere niet leuk vind. Zo heb ik een zwak voor verzorgingstehuizen. Een klein jaar geleden kwam er een nieuw verzorgingstehuis in mijn parochiefederatie. De directrice had al voor de opening contact met mij gezocht en de vraag gesteld wat de parochie zou kunnen aanbieden aan de bewoners. En zo vier ik eens in de twee weken de eucharistie in het tehuis, hoewel haast meteen na de opening Corona roet in het eten gooide. Kort geleden zijn we weer voorzichtig begonnen.

Wat ik fijn vind aan een viering in een tehuis is de nabijheid en de onverwachtheid. Niet iedere bewoner is zich er even bewust van dat hij of zij in een mis zit. De laatste viering was goed bezocht, ruim dertig bewoners. Vooraan zat een dame die vroeg wat er aan de hand was. 'Moeten we stil zijn?' zei ze hard, 'gaan we luisteren?' Af en toe klonk er een gesuis en gesis, maar de viering moest nog beginnen. Toen ik verscheen in kazuifel reageerde ze: 'Als ge maar niet zot doet.' Gelukkig bleef ze stil de rest van de viering. Maar juist bij dit soort vieringen zit je dicht op de mensen en kun je direct reageren op de mensen. Ik heb goede oren, en ik hoor prima als twee niet-zo-goed-horende bewoners tegenover elkaar een opmerking maken. Dan kan ik daar meteen op reageren. Of je kunt vragen stellen. Ik vraag verschillende bewoners om de lezing te doen of een gedicht en er zitten daar prima voorlezers tussen (allemaal dames overigens).

De korte gesprekjes daarna zijn zeker kostbaar. Vanwege de Corona is een echt huisbezoek lastig, maar gewoon een vijf minuten praatje kan veel doen. Ik ben onder de indruk van de levensverhalen van mensen, met name hoe men ondanks grote tegenslag overeind is gebleven. Overeind blijven bij tegenslag getuigt van wijsheid en hun levensweg laat het zien.

Als ge maar niet zot doet. Af en toe krijg je dit soort opmerkingen en hoe stuur je de viering dan verder. De onverwachtheden en de levensverhalen. Zo'n tehuis is een mooie plaats om die te vinden.